

30.1.2015

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om: Andragende nr. 2377/2013 af G.J., tysk statsborger, om anvendelsen af øremærkning til identificering af husdyrbestandes

1. Sammen drag

Andrageren har den holdning, at brugen af øremærkning til identificering af husdyrbestande bør forbydes og erstattes med andre metoder, eksempelvis passive RFID-chips eller opbevaring af blodprøver taget fra husdyrbestandene. Han mener, at fastgørelse af øremærker kan forårsage betragtelig smerte, idet dette indebærer, at et stykke væv fjernes, og at mærkerne kan hægte sig fast til forskellige genstande og således yderligere beskadige dyrenes ører og nødvendiggøre en udskiftning af mærket.

2. Opfyldelse af betingelserne for behandling

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 25. september 2014). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 216, stk. 6).

3. Kommissionens svar, modtaget den 30. januar 2015

Rådets forordning (EF) nr. 21/2004¹ af 17. december 2003 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af får og geder og om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF. I henhold til denne forordning skal får og geder identificeres korrekt og individuelt og alle deres individuelle bevægelser skal være individuelt sporbare i og mellem medlemsstaterne med henblik på at lette kontrol over eventuelle sygdomme på det indre markeds betingelser.

¹ EUT L 5 af 9.1.2004, s. 8.

Mindst ét konventionelt, synligt øremærke skal i denne henseende være obligatorisk, mens medlemsstaterne for den anden identifikators vedkommende kan tillade alternative identifikationsmetoder, såsom ruminal bolus, diverse elektroniske øremærker, mærkning på kode eller tatovering.

For så vidt angår kvæg, fastsætter Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000¹, at alle dyr skal være identificeret med en øremærkning, der er godkendt af den kompetente myndighed, i begge ører. Begge øremærker skal bære den samme unikke identifikationskode, og begge øremærker er nødvendige for at kunne identificere hvert dyr individuelt såvel som den bedrift, hvor det blev født.

Rådets direktiv 2008/71/EF af 15. juli 2008 om identifikation og registrering af svin² fastsætter, at dyrene skal mærkes så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder inden de forlader bedriften, med øremærkning eller tatovering, der gør det muligt at afgøre, hvilken bedrift de stammer fra.

Rådets direktiv 98/58/EF³ om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, forpligter medlemsstaterne til at sørge for, at ejere eller tilsynsførende træffer alle passende foranstaltninger med henblik på at sikre deres dyrs velfærd samt sikre, at dyrene ikke påføres unødigt smerte, lidelse eller skade. Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 specificerer, at medlemsstaterne skal drage omsorg for, at alle personer med ansvar for identifikation af dyr har modtaget instrukser og vejledning om de relevante bestemmelser indeholdt i denne forordning og for, at der er hensigtsmæssige kurser til rådighed.

Konklusion

Kommissionen mener, at EU-systemet for identifikation og sporbarhed for kvæg, får, geder og svin overordnet set skal stå i proportion til målene. Det lægger grundlaget for et effektivt sporbarhedssystem såvel som for høje standarder for dyresundhed og fødevarerikkerhed i EU. Dette kan kun opnås med et system for dyreidentifikation, der er pragmatisk og operationelt og bl.a. muliggør hyppig og øjeblikkelig verifikation af dyrets identitet lige på stedet.

På grundlag af ovenstående kan Kommissionen ikke tilslutte sig andragendet om at forbyde anvendelsen af øremærkning som officiel metode til identifikation af husdyrhold i EU.

¹ EUT L 204 af 11.8.2000, s. 1.

² EUT L 213 af 8.8.2008, s. 31.

³ EFT L 221 af 8.8.1998, s. 23.